

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE ARABIC PORTION OF THE CAIRO
GENIZAH AT CAMBRIDGE.

(*Third Article.*)

SAADYĀH FRAGMENTS.

VIII.

THREE leaves, Orient. Rabb. char. 20 x 15 cm.

The first of these fragments contains the concluding pages of a treatise which, in the colophon, is entitled *AL-TAMYĪZ*. There is little doubt that the fragment is a relic of Saadyāh's famous polemical work against Qaraïte doctrines known under this title.

In a recent article Dr. Poznański gave a compilation of quotations from this book culled from Jefeth's¹ Bible Commentaries, and this up till now is all that has been known of this treatise. Somewhat later Dr. Harkavy published fragments of a similar character which, he considers, belong to the same work². His evidence is not, however, conclusive, as will be seen from an argument adduced below.

Poznański's extracts can now, as I believe, be supplemented by two more pieces: 1. the large fragment which forms the subject of this article; 2. a short quotation contained in the fragment to be published after this, and dealing with the question of intercalation.

The larger fragment reveals an attempt to show that the word *נָשָׁו* in Lev. xxiii. 15 has a different meaning from that which it has in other passages. For this purpose the author quotes two passages of the Pentateuch in which the same expression occurs in two consecutive sentences, but with a different meaning in each case. These passages are Lev. xxvii. 28-29, and Deut. xxviii. 47-48. Not con-

¹ *J. Q. R.*, X, p. 246 sqq.

² *Ibid.*, XIII, p. 655 sqq.

tent¹ with these, he looks round for instances in which a word has *two* different meanings in *one* verse. Such are to be found in Gen. i. 5; Lev. xiv. 41; Deut. xxxii. 14; Isa. i. 7; Jonah iii. 7; Koh. i. 6. Those who reject the double translation of *Sabbath* (the Qaraïtes), must consistently adopt a uniform translation in all these cases. They do not, therefore, fix Pentecost on a certain date in Sivān, but make it movable between the fifth and twelfth according to the date of the Sunday of the Passover week.

Here the author quotes a passage from the work of a certain Judah of Alexandria, probably Philo *Judaeus*. Unfortunately the passage in question is somewhat damaged, so that his words cannot be read with certainty.

After this the discussion turns on the question of the second days of festivals with reference to Deut. iv. 2. A similar discussion with nearly the same arguments, and including an observation on legal differences between Palestine and the Diaspora, is to be found in Harkavy's fragment mentioned above. This goes rather against the suggestion of the latter that his fragment belongs to the *Kitāb al-Tamyīz*, although there is no reason to deny Saadyah's authorship. It is not unusual for him to discuss the same topic in different works with slightly varying arguments.

The work ends as follows: "May God guide those who study this treatise in order to keep their hearts pure, and who strive after the truth, no matter whether it be far or near. Let them devote themselves to the Scripture and the Mishnāh, as well as to correct meditation, that they may arrive at it, and remove from their hearts doubt and uncertainty with the help of the Merciful. Completed is the book entitled AL-TAMYĪZ, and God be invoked."

IX.

Six leaves, Orient. Rabb. char. 21 x 15 cm.

This fragment reproduces a portion of another of Saadyāh's

¹ Cf. *J. Q. R.*, X, p. 247, l. 8 בָּנִים לְמִקְרָא קֹדֶשׁ.

anti-Qaraïte works, but there is some difficulty in deciding which of them it is. Fortunately the circle of possibilities can be narrowed into so small a compass that little uncertainty remains. From the quotation of a passage of the *Kitāb al-Tamyīz* occurring in the fragment we see that this work is out of the question. Neither can it be the *כחאב אלעבורה* because, though largely discussing calendar points, it also speaks of other topics as *Abīb*, the fat of the "Tail," and *Niddāh* regulations. It is further clear that the treatise was not written on the author's own initiative, but in order to refute the criticisms of an opponent. "The reason," he says, "why that *ignorant man* wrote his book was to break up the Rabbanite community." This unflattering title is occasionally relieved by the shorter one, "that man," but otherwise the tone remains urbane and discreet.

Thus our fragment is part of a rejoinder to a book of hostile tendencies, and most probably Saadyāh's REFUTATION OF IBN SĀQWEIH, a work hitherto considered lost. Some positive evidence of this is given by Ibn al-Hītī (*J. Q. R.*, vol. IX, p. 435), who says that Ibn Sāqweih endeavoured to silence the Rabbanites on the questions of the New Moon, *Abīb*, Pentecost, the "tail" and fat.

It appears to me that both leaves of the fragment published by Harkavy in the article mentioned above belong to the same work, and not to the *Kitāb al-Tamyīz*. His opinion that the refutation of Ibn Sāqweih was embodied in this work is altogether untenable, since this latter was evidently the book he criticized. It is, therefore, but natural that some of the arguments of the *Tamyīz* were repeated at greater length in the second work¹. I would further suggest that the second leaf of Harkavy's fragment belongs to the earlier part of

¹ In the quotation from Moses Ibn Ezra's שָׁמָעַב אֶל-חָרִיקָה it should be read פִּי כְּחָאָב אֶל-חָמִיס [פִּי כְּרָה אֶל-בָּן סְקִיעָה], otherwise the second פִּי would mar the grammatical construction. This seems also to have been Poznański's opinion in *J. Q. R.*, X, p. 245, rem. 3.

the work; whilst the *first*, which contains a kind of summing up, belongs to the end. The fragment which forms the subject of these remarks almost fills the gap between both leaves, though probably not taken from the same volume, being written on paper, whilst the rest is written on vellum. Finally it should be observed that the subjects alluded to in Harkavy's fragment not only tally with the others, but that its aim is also to refute "that ignorant person" and "that man."

As to the contents of our fragment, they first discuss the thirteen paragraphs of the Talmud (*Sanhedrin*, fol. 11vo—12ro), dealing with the question of intercalation. It is here that Saadyāh again alludes to his hopes of almost immediate redemption of the Jews from exile¹, based on his calculation of the date of the Mōlad of Tishri of the year 2448 A. M., the supposed year of the Exodus. The final addition, viz. a hundred and thirty years after the destruction of the Second Temple, being the time of the completion of the Mishnāh, *plus* seven hundred years "to our own time," leads to the year 4658 A. M. (898 c. e.), after which "it is impossible that we should remain in exile much longer."

In answer to Ibn Sāqweih's query how Rabbanite doctrine meets the difficulty when Passover occurs before there is any *Abib* (ripe corn) to be found, Saadyāh quotes two replies from the *Kitāb al-Tamyīz*, viz. 1. that on the basis of Rabbinic intercalation ripe corn would always be found when required; 2. if it was not found prior to this term, we count (the Omer) accordingly, beginning with the sixteenth of the month which is nearest to the Omer. To these he now adds as *third* that in the time of the *Sanhedrin* the Omer may have been brought from the stale corn, as explained in the Talmud². "Yet this man," he says, "does not understand their words and meanings, as we have shown above."

¹ See also *Kitāb al-Amānāt*, ed. Landauer, p. 234 sqq., where the calculation is given on different lines.

² Men. fol. 83vo.

The author then proceeds to discuss the remaining three points which form the end of Ibn Sāqweih's book, viz. 1. the Qaraïte contention that the fat of the tail was forbidden to be eaten; 2. that Rabbanite practice, with regard to *Niddāh* regulations, contradicted the Law. The fragment breaks off before this discussion is finished.

X.

Lower half of leaf, 8 x 15 cm.

This fragment reproduces two passages of Harkavy's mentioned above. It shows that Saadyāh's replica against Ibn Sāqweih was frequently copied.

VIII.

T-S. 8 Ka. 10².

... אם אחד לם באלזרורה אין תכון ז' שבחות סבעה אסאבי' ואלא ^ז Fol. recto
לם יכון אלעדן מון ז' ולמה יגב אין תכון קו' שבע שבחות אסאבי' יגב
באלזרורה אין תכון החבת השביעית אלאסבע אסאבי' פלמה אנתלהפת
אלעלל אנתלהף אלתפסיר הם תבנית הרה אלמתאלבה פראותה לו תא...
צחיחת לבאן לרבעון אין יטאלבו מלאלפיים במתלהא זולך [ב[מא]] יקלוון
להם ואניהם איזא קדר פרקתם בין מחרת החבת ושבוע שבות לאן אלאול
ענרכם סבת מחרצת לא ישארכהא חול ושבות אלחול וסבת משתרכין
לאנאה אין למ תכון נך למ יכון אבתורי אלעדן מון ים אלאחד ופרקתם
בינהם איזא עלי וננה אבר לאנכם תגנון אין תכון מחרת החבת יום עיר
ולא תגנון אין תכון ז' שבות ז' איעיאר פכמה פרקתם אניהם בינה
מא פי אלתגינוי ופי משארכת אלחול לאסבאב בלאך פרקנא נחן בינהמא
פי אלובוב לאסבאב. ותחבעת אלמקריא לאנמר הל אנד פיה לפתחין
מתגנאורתין תפיסיר אחרהמא ניר תפיסיר אלאבר. פוגרת... מון זולך פי פסוקין
מוחל אך כל חרם אשר יחרים איש לי' כל חרם אשר יחרם מן האדים.
ומתחל תחת אשר לא עברת את י" אלהיך ועברת את אויביך פאני למ אקנע
בבלך וטלבת מא תכון גמיעא פסוק ואחד פוגרת ויקרא אלהים לאור יום
והי ערב ויהי בקר יום. וונגדת איזא עם הלב כרים עם הלב בלוות חתה ^ז Fol. verso
ואיזא אתה הבית יקציע מבית ואיזא ורים אוכלים אותה ושםמה [במהפכת]

זרים] ואיצ'א מטעם המליך אל יטעמו מאומה . ואיז'א הולך הרוח וועל סביבתו שבר הרוח . ואשכאל בתייר פקלח ענד מא חצלה לי ה'ה ואמתה לאלה פלים במנבר אן חכון השבת ושבותה מהגוארהין פי פסוק ופי פסוקין ותפסירומה מבלאף וראית אנה מן אבא דילך לומה אלחסוי'ה בין ה'ה אלמעאני פי תענהל ואמא אלסבב אלדי לה למ' ירסם עיד אלעניצ'ה ב'וים מעלום מן שחר סיון פאן אלמ'באלפין וגדרתם יונעלן דילך ח'נה להנקלה מן יום אלי יום ויקולין אנה ינוו אן יכון מן ה' איאם פי אלס'יון ואלי י'ב יום מנה חסב קרב יום אללאחד מן אלפסח ובעדיה פאסתהעמלת אלנטר פלט אונדר מא קאלה ואנבא בל וגדרת ליגמאועה סבבא עט'יאו יעלוונה בה ויקולין אנה למ' ערפניא אלל'טס'ין מן מתי הי אסתהנ'י ען תעריפניא אברדא אלי אן יתחיה אלד באן אלחסאיך יטפניא אלה באלאזרורא' באסתהנ'א ען אן ערפניא יום השמני פי כם יום מן אלש'ה . . . לאנה קד ערפניא אלל'טס'ין מן א' יום יכון ואלעדיד י'צ'(!) ירנא חת'י יצע' רינה עלי' אל'וים בעזה פראיות א'כטצ'אר ה'ה אללאקאויל ואתחחה ל'ם תרשד בה אלטאלב ואלקוקה עלי' אלחק פי אתח'א'

2 Fol. recto ח' לא אלעדר ואמא יהורה אלאסקנדראני פאהו יקול כמו פאהו יקול בין בבורו' שערדים ובבורו' חתים נ' יומא (ב?) ל' בין בבורו' חתים ובבורו' תירוש נ' יומא פיבון אבר שהר תמו ובי' בבורו' תירוש ובבורו' יצהר נ' יומא פיכון קרבן שמון פי נ' מן אלול ואלדילול לה עלי דלק ושרה אלבאבא אלח' אלדי' הו מערפה אללום אליו' אלמתקד' פי אללולות הדא אלבאבא ליט' פיה מודאהב מבלחפה' ולא אחד ממן באלף אלרבונין קאל פיה בשי אכתר מון אנטארה וראית אלעלם פי אלאכבר אלמנקולה' ליט' הו עלי מון יקול למ' ארי ולם אסמע ואמא אלתוויל עלי מון קאל פיה ראיית וסמעית פקאלת אלגמאנעה סמענעה מן לאנבייא אנה אודא [בג'] א' פי ניר אלבלד אלבאנע יגב אן נצם אלי כל יוס מקרא קדר יומא תאניא וראינאיהם הם איזא יפעלו' דלק מא בלא אלכבר וחרה פאלתמסת אלמקרא לעלי אן אנדיה ינאקצאמ' בקהל לא תוספ' עליו ולם תגרע ממןו פתבנית אול אלפסוק פאודא ליט' פיה את כל הדבר אשר אגבי כותב לכם ואנמא هو מצוה אחכם וונדרת אלמנקול ענדרא לנדר צוי באלמכתהוב. הם קלת ולעליהם אן יכון חין קאלת אלתוריה' ? ימים תאבל מצוות וקאו' הם שמוונה קד נאקצ'ו פתאמלת דלק נעמא פאודא בה ממצועה' פי אלנץ פי אלארע' בך והיה כי אם יביאך"י [א'] ל' ארץ ה' שבת עימים תאבל מצוות וכובל' באקי אלמודדים לאנהא אן דכראה פי Fol. verso אבר ספר ויקרא תרך אלפסח אן ישרט קבל לה בארץ אד' כאן בר' אהכמה פי ספר ואלה שמות פי כי תבאו מן אלענצרה'

בעדרה וגדרה קדampus ען נור אלארע ביליקול שיא פא(?) פנא(?) אלנאקלין
כנייאין(?) מון אליך אשיא לאנה חין אמסך ען ניר אלארע פיאלבתאכ באן יגנו
[אן]יבון פיאלבתאכ חכם ניר אלארע אמא אקל ואמא אכבר ואמא מותל
דליך באנת אלאותאכ באנה אכבר מנה כוּם ואחד כמא צפנא תם תפכרת
לעליהם אן יגנו נאברו אלחכם פלט אונדרהם אן יוסמא אליום אלותאני מז
בל הו ענדיהם עלי אלחקיקת יומ ז' וכדי לו ערצת להם שהארה פיה לאנכם
פי אליום אלדי בעדרה וכתור(?) באנת אלשהארה יומ ז' וכתבנההא יומ ז'
ואנמא אומרו אן יקרה פיה ג אלעניאן ג' וטז חכמה פיאלקדש בחכמה ולא
יוסמא יומ מז' וכדליך יומ אלתאני שמיינן ועלי אנהם יסמנוה כדאך פהו
ענדיהם יומ ג' מון אלשהארה ואנמא יסמנוה שמיינן לאן חכמה אן יקון קדרש
בחכמה כמא קאל אללה ען ג' ובל זוגה אלעם דודתך היא עני חכמה אלחראם
בחכמה לאנהה עמותך עלי אלחקיקת. וכקולה ען מון דבח פיא דליך אלקדס
לא ענד אלמובה דם ייחשב לאיש ההוא¹ ותם קלח לעלהם בעזהם יבאלאך

Fol. 3 recto
בעץ פתחכעה דליך פוגדרת אהל אלשאמ ואלגלג[ות] יקולון אנה אונמען למן
באן מון אלאמות פיא ביל אלקדס פלימסן [זימא] ואחדא ומון באן באראנא
ענה פלימסן זמי[ן] יקולון לו אנה נברגנא עלי גירוה לאחתמ[ן]
[אהל אל] עדראק(?) וגדרה יקולון אנה ארא תוסטנא פיא אלשאמ למ נתבל
אליא יומא ואחד[א] אלאסטומטאן ענדיהם יב' פלט ייכון בינהם פיא דליך שי מז
אלבלאלאך תם קלח לעל הלא מנכר פישראיענא יפרק פיא מא בין אלאמות
אן יקון בעזהם מעידין ובעהם ניר מעידין פפחצת הרה אללקאה ושראייע
אלתורה פוגדרת קומא לאן אן למ יעלמן פסה לומהם ברת והם אלקראבין
בך והאיש אשר הוא טהור ובדרך² וקום לא יעמלונה ולא ילומהם אלברת
ויהם אלבאעדון בך איש כי יהוה טמא לנפש³ ג' וגדרת איזא קומא אן
דבחו לא בחזרה אלמובה לומהם ברת והם מון באן פיא מדינה אלסלאם
בך איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כבש⁴ וקומא ידבחן חיות
שאו חלאל להם והם אלבאעדון בך כי ירחק ממך⁵ וגדרת קומא איזא
ייוו להם ביעת ביל יחללונה בעינה עלי קרב מסכנתם מון אלקדס ובעדה
במך כי ירבה ממך⁶ ג' וקלת נאי עלייה הלא אלשריעתך אן יבון מון שרעהא
מובלפה לעלה אלותן ישרע אליום אלתאני והוא מובלפה לעלה אלותן ומון
מא באנת אלאמות לא תנכר הרה רسمות יומ שמחה ומיטההIFI אלפוריים
Fol. 3 verso
מובלפה לעלה אלותן אהל חצין ירכרו יומ י"ד ויום ה"ז ואהה אלארבא[ע]

¹ Lev. xvii. 4.

² Num. ix. 13.

³ Ibid. v. 9.

⁴ Lev. xvii. 3.

⁵ Deut. xiv. 24.

⁶ Ibid.

יום י"ד [בְּקָ] על כן היהודים היושבים בעיר הפרס[ות]
 צא ען לְלָךְ אֲנִי רָאִית בְּתָרָא פָּאַצְעַ פֵּיה עַלְּה אַכְּתָר מִן . . אֲנָה
 אָמֵר יְרֵמִיָּה אָז . . יְعַמֵּל מִוּתּוֹת עַז¹ פְּלָמָא בְּסֶרֶהָ חַנְנִיהָ קָאַל לָה וְעַשְׂתָה
 תַּחַתְּהָן מִוּתּוֹת בְּרֹזֶל וְאָמְרָה אַיְצָא בָּאָן יְכַתּ בְּמַגְלָה וַיְנַדֵּר אַלְקָם בְּהָא
 פְּלָמָא אַחֲרִקְוֹהָ אָמֵר בְּעַדְתָהָא וְאָן יְיַד עַלְּיהָא מַתְּלָהָא בְּקָ וְעוֹד נָסָף
 עַלְּיהָה דְּבָרִים רַבִּים בְּהָמָה וְגַזְדָה אַלְאָבָא בָּאָנוּ יְבָרְגָּן מְחַצִּיהָ דְּשָׁקֵל וּבְעַד
 אַלְגָּלוֹת וְאַדוּוּ עַלְּיהָא בְּמַקְדָּשׁ וְהַעֲמַדְנוּ עַלְּנוּ מִצּוֹת לְתֵת שְׁלִישִׁת הַשְׁקֵל בְּשָׁנָה²
 וְגַם אָשָׁבָה דְּלָךְ פְּקַלְתָה מִן הָרָא סְבִילָא אָן יְצָא[עַז] עַלְּיָה אָמְרוֹה (sic)
 עַלְּיָה אַלְעָצִי לְהָפְחָדָא לִם בְּבָעֵד אָן (sic) יְכַוּן צָעַף עַלְּיָה אַלְעָצִי לְהָ
 הָפְחָדָא לִם בְּבָעֵד אָן יְכַוּן צָעַף עַלְּנִיאָן מִקְרָא קְרִישׁ פִּי אַלְגָּלוֹת בְּאַלְתְּקִרְבָּה
 וַיְקַנְעַ הָרָא אַלְמַבְּתָצָר לְאַדְאָ אַלְבָבָא אַד לִם מִקְאָלָת בְּתִירָה וְאַמְּאָ
 יְהַתָּאָגָא אַלְיָ רְפָע אַנְכָאָר כְּנָן אַנְכָר וְאַשְׁנָעָ פִּיהָ פְּקָט . וְאַנְאָ אַנְשָׁדָא אַלְלָה
 אַלְנָאָמָרִין פִּי הָרָא אַלְכָתָבָא אָן יוֹבְלָצָו קְלֹבָהָם וּקְצָדוֹן מִקְצָד אַלְחָק בְּعַד
 אָן כָּאָן אוּ קְרִיב וַיְסַתְּעַמְלָן אַנְפָסָהָם פִּי אַלְמָקָרָא וַיְפִי אַלְמָשָׁנָה וַיְפִי אַלְנָמָר
 אַלְעָצִיהָ פָּאָנָהָם יְצָלָן אַלְיָ דְּלָךְ וַיְוַלְּוָן עַן קְלֹבָהָם בְּלַ שְׁךָ וְכָל שְׁבָתָה בְּעַזְוּ
 אַלְרָחָמָן

תִּם הָרָא אַלְכָתָה אַלְמָרָסָוּם בְּאַלְתְּמִיָּה וְאַלְלָה אַלְמָסְתָּעָן

IX.

T-S. 10 Ka. 5.

תְּרָכָו אַלְסָנָה בְּסִיטָה לִם יְלָחָקוּ וְעַל הַרְכָּבִים וְעַל הַנְּשָׁרִים³ אַדָּא כָּאָן
 אַלְמָטָר קָרְמָעָן מִן אַצְלָא אַלְטָרָק וְאַלְגָּסָוּר לְלַחָגָן פְּכִיפָּ יְחָנוּן . וְעַל
 תְּנוּרִי פְּסָחִים אַדָּא לָא יְחַם אַלְפָסָח אַלְיָ⁴ בָּאָן יְכַוּן צָלִי אַש פְּאַלְמָטָר
 אַלְכָתָבָא יְמָנָע מִן אַצְלָהָה וְתַחַפְקָד אַלְסָנָה אָ[ז]⁵ תְּכַוּן גְּדָבָה פִּיטָּול עַלְּ
 אַלְאָמָה אַלְמָנָע מִן אַכְל אַלְגָּלָה אַלְחִידִיתָה כְּקָ וְלַחַם וְקָלִי וְכָרְמָל לְאַתְּכָלָו⁶
 וְהַי מְחַתָּגָה אָן חַסְד בְּהָא גְּוּעהָ כְּמָא קָאַל וְהָוּ הַכְּל קְוֹפְצִין לְגָנוֹתָה⁷ .
 וְכָדָלָךְ לְאַתְּכַוּן סָנָה אַלְשָׁמָתָה וְלָא אַלְתִּי בְּעַדְהָא לְאַתְּכַטּוֹל בְּלַפְתָּה שָׁנָה
 הַשְּׁמָתָה וְאַלְתִּי בְּעַדְהָא עַלְּיָ אַלְאָמָה וְרַבְנָא פָּלָא יְכָלָף אַלְיָ⁸ מָא פִּי
 אַלְטָאָקָהָ פְּחָדָא שְׁרָח אַלְיָגָן בָּאָב אַלְתִּי כָּאָן בְּעַזְוּ כְּבָם לְסַנְהָדָרִין עַלְּהָא .
 וְאַנְמָא קָלָת בְּעַזְוּ אָן בְּאָנָתָה לְהָם אַסְבָּאָבָא אַבָּר [מִ]נִּירָה לִם יְבָסְתָּהָא
 בְּנָהָם גְּמֻועָה אַגְּמָלָה פְּקָאָלָו מִפְנֵי צְרָבָן . וְתַפְסִיר הַצְּרָבָן אַלְחוֹאָגָן .

¹ Jer. xxviii. 13.

² Neh. x. 33.

³ Sanh., fol. 11ro.

⁴ Read אַלְאָ.

⁵ Lev. xxiiii. 14.

⁶ Sanh., fol. 12ro.

Fol. 1
recto

فالאסבאב אלמשורוחה וניר אלמשורוחה כאן יועל אלזנים. וחין כאןו יס[ב]ן פ' נחלת יהודה ב'אצת' וכما קאלו אין מעברין את השנה אלא ביהורה¹. וחין כאן אלבלד מעמורא בישראל. ואמא אלאן פלא זיארתה ולא נצאן ולא אסתערת בתקדים ותאלאר עלי מואצע אלכבים אלמלוכרת אענין בהזונז² ואמא קול אן ר' עקיבה ובית דין³ עברו נ' סנין מחותאליה. فهو מסתקים עלי סביל מא כאן יסתעדון. פאקול ביאן אלסנה אלבלאמסה ואלו' מן אלסבאו באנתא בסיטחין עלי מא פ' אלעדרת אן יבונא חם ואפת אלסאבעה ואלאחד למ ימכן אלכבים פיהם אוד' המא שביעית במושאי שביעית⁴ פמצוא ר' סנין בלא כבם חם כבשת [ג'] סנין מחותאליה¹ Fol. verso פצאר לכל ז' סנין ג' כבאים וบาลבניות ואלטבע חכון ח' סנין ג' כבאים פקרמת ואחרת עלי סביל אלאסתערת. ואמא מא קאלו אין מעברין את השנה מבני הגדרין ומפני טלאים ומפני הנולות⁵. וחסבנהה נחן פי באב מעברין פאה למא קאל בעודה אבל עישן אווח סעד לשנה סאנ' דלק ואייז[א] לאנא ודרנא רבנן גמליאל ואבנה צדרא בדליך ואלאן פלא קרבן פסח לנו פנעדר מפני גדרים וטלאים וגולות ואביב ותנירין ולא חן פנעדר מפני דרכים וגשרים וגולות ואחררנא פ' אלבלד אלבלאי פנעדר מפני פירות האילן. ונדע אלכבים בשני רבעון ובשנתה ובמושאי ולא לנו ע' זקנים יפהמוני ע' לשון וסואר ואנבראותם. ועלמאנו אלדין הם זכר לסתנחרין אכתרהם למ' פ' ארץ ישראל ואלבוען אלדין בהא ליס בייהודה ואלגמיע ליס בשורות סנתחרין. פלמ' יון לנו ההנה מא נכבים בסבבה אליל⁶ אלתקופה. ולדליך אלכבים בסבב פי מקדאר אלתקופה פקאלו י"ד חם ז' ואיזא לאן אלכבים בסבב אלתקופה והוא כבם טביע. ואלאשיא אלטביעות מקדמתה תקדמא לאייה ולא סימא פי אלשחר אלואיד פאן אצל זיארתה אמא هو בסבב חעדיל סנה אלקמר מע סנה אלשימים פאקרב מא יונד אסתפק אלחכובין פי כל ז' סנה בזיארתה⁷ אשר קדרייה פלא יבקא ללחכוב אללשימי אלא סאעתה ואחדת ותכלת דקאק ולם يول סנתחרין איזא יעלמן עלי חרוא מא לא Fol. recto תחרת חרורתה ממא צפננא או מן ניר מא צפננא ממא כאןו יעלמונה והו לא אדכבר בעז' מא פי אלחלמוד פי אמר אלכבים בסבב אלתקופה פאנ[ח]⁸ אלעיוון פקט ולא אברגן אלי אתבאת גמיע אלקושי ואלפוך לטלחה ונמזהה

¹ Sanh., fol. 11vo.² See J. Q. R., X, p. 157.³ Sanh., fol. 12ro.⁴ Ibid.⁵ Ibid., fol. 11ro.⁶ Read אלא.⁷ Tosiftā, ii. 6, ed. Zuckerman, p. 417.

ען און יקף עלייה כל מון נמר פי ה'לא אלכתאב. ה'לא אלקלול א'לא שרתנהה
באן מון אבון ביון אן אלכטבם עלי חסאב מוא קיל פי אלחווספה פי אלתלמור¹
מחשבין י"ז לפני הפסח י"ז לפני החג פקאלו עין אלכללאם² חנו רבנן אין
מעברן את השנה אלא אם כן היהת תקופה חסירה רבו של חדש וכמה
ריבו של חדש ו"ז יומ ור' יהורה אומר שתי ידות בחודש ב' יומ ר' יוסי
אומר מחשבין י"ז לפני הפסח מעברין י"ז לפני החג אין מעברין ר' שמעון
אומר אף י"ז לפני החג מעברין אחידין אומר' מעוטו וכמה מעוטו י"ד יומ
צארת ההנה ו' מקדריר י"ד י"ג ב' בלא לאן קול ר' יוסי י"ז לפני הפסח
מעברין הוא יכון בלא בתשרי לאן בין אלתקופתין עני תקופה ניסן ותקופת
תשורי ה' איאם פינתי אל' בלא יום ורבמא כאנת ו' איאם למושע אלכסור
פינתי אל' בבל' יום וגמיע ה'לה אלמקדריר צחיח כמא קדרמאן אן ההנה
יבון און בין אלחכמים פיה נלפ' ולס' בינהם ד'אך. ה'לה אישא מנהא

² Fol. 13ro ולח'לה אלמקדריר עלתאן אחידימה טביעת ואלאבר' שדריעת פאמא
^{verso} אלשריעת פה אלמדוכורה פי אלתלמוד אלמאמורה³ מון קולח וחג האסיף
תקופת השנה פאלא נאן פי סנה מא אחד איאם אלחג פי אבר אלתקופה
לט תברן אלתקופה פי אלסנה אלתאנוּת ען תשורי א'ר באן אקל' מא יכון
מן אלאיים בין תקופה סנה ותקופה אלאבר' ט' איאם. וולך פי סנה
אלשלמים. פאלקליאל י"ד לא חשב יום אלתקופה מן אל' י"ד ואלאיל ב'א
יחסב יום אלתקופה מן אל' ב'א וה'לא שרה קאלו פי אלתלמוד⁴ יום
תקופה מתחיל ויום תקופה גומר א'יקא (sic) בינויה פעיל ה'לא אלאלצ'ל לא
יבלו ח'ג הסכונות מן און יכון מנה פי תקופה תשורי א'פלו יום ואחר א'כתר
מן סנה ולא ינו און יבלו סנתין מותאיל' י'ן. וא'לא צחיחת אלחסאב אל' י'ן
חסבנהה לתקופות ומואקעהה וגראת אלאמר ברא' לאן סנה רמו ח'ן בלבנה
תקופת תשורי בלה' בבסנא וסנה נ' ח'ן בלבנה ב'ז' מנה בבסנא. וסנה נ'ב
ח'ן בלבנה ב' מנה בבסנא. וסנה נ'ה למא בלבנה ב' מנה בבסנא. וסנה
נה' למא בלבנה ב' מנה בבסנא וסנה ט' א'ר בלבנה ב' מנה בבסנא.
וסנה ט' א'ר בלבנה ב' מנה בבסנא. וסנה ט' א'ר בלבנה ב' מנה בבסנאהה.
פכל סנה ה' קבל ה'לה אלסני אלמדוכורה לא' תכלו מן כון אחד איאם ח'ג
אלסוכות פי תקופה תשורי עלי מא פי אלתלמוד ה'לה שרה אלסכ'ב אלשריעת
ואמא שרה אלטביעי אלסכ'ב פמעולם און בין חסאב אלשכ'ס' וא'חחסאב
³ Fol. 13ro Fol. 3 recto אלקמרי פי כל י'ט סנה סאה' ואחדת' ות' דקאי' יציר בינהמא פי כל

¹ Sanh., fol. 13ro.

² Fol. 12ro; cf. J. Q. R., X, p. 253.

³ Fol. 13ro.

⁴ Ibid.

מאות סנה שביה במלחו ים באלקיריב . יומת(?) . . . ים פ' כל ש סנה
באלקיריב פאר אל אמר כ'אר פ' לא מחה להן אין אל מנוחה מן אל פצול
מן עזר משה רבינו אליו וקתנה ה'ר'א שביה בו أيام באלקיריב או' כל
ש סנה ים ואחר אליו¹ שי יס'ר פאלאלפין ומאות סנה וכסר' או' أيام
באלקיריב . וונדרנא תקופת תשרי פ' זמאן משה רבינו בשנה הראשונה
ל'זאתם מא' מצרים כאנת פ' ים י"ד מן תשרי . וולק ים אלג'מעה פ' ט'
סאהעתן מן אלנהאר פיכון מא תקנזה ה'ר'ה אלג' סאהעת אל באקי'ה מן אלנהאר
[ו]מן אלכסר אליאיד עלי' או' أيام אין אנתם מעה שי אבר מן אלמראת
אלתוי קד תבקת לנו פ' אלגולות . נס'ל אלר'חמן ת'ר'ת ה'ר'הה . פ' לא י'י
אלכל אלא אכל מן ים תבון אלאן אין אלמראת אלתוי נ'ג'נא פ'יהא מן ד'לך
אלוקת אליל' וכת אלישועה או' أيام וכסר' לא תבלג ה'ר' ואמא ביאן אין
אלתקופה פ' או'ל סנה אלמאות כאנת ים י'ד פ' תשרי ים אלג'מעה ט'
סאהעתן מן אלנהאר לאן אלס'נ'ן אלמתקרמות' כאנת ג'מלת'ה אלפ'ן ת'מ'ה
ת'בון מה'ז'יר ק'ב'ת' מה'ז'ור . פ'א'ר'א אלכ'ת' לה'ר' ה'ק'וק'ה'ה מן יומין זו' סאהעת
ה'ק'ז'ה'ה דראיק צ'אר מולד תשרי או'ל אלמ'ז'ור אל'ז'י כאנ' פ'יה אלנאולה
ל'לא'ב'א ים אל'ז' ח' סאהעת ת'ק'ם דראיק . וא'ר'א ח'ס'ב'נ'א פ'ז'ול אלש'ם'ס'ס' עלי'
אלק'מר וונדרנא אלתקופה ח'ו פ' אל'ו'ם אל'ב'אמ'ס' מן תשרי ג' סאהעתן מן 3 Fol.
ל'לה' אלג'מעה ולמא ח'ס'ב'נ'א למ'ז'ז'ור אלנאק'ן ח'ק'וק אלס'נ'ן אלב'ס'יט' מנה
וא'לכ'ב'אים' מן פ'ז'ול אלח'ס'ב' אלק'מר'ו וק'א'ל'ג'נ'ה' ב'פ'ז'ול אלח'ס'ב' אלל'ש'מו'י'
וונדרנא מולד תשרי לת'ל'ק אלס'נ'ה' וה'י אל'ז'ז' מן אלמ'ז'ור ל'לה' אלס'ב'ת
' י' סאהעת ת'ש'ע' דראיק . פ'ת'בון תקופת תשרי פ' ת'ל'ק אלס'נ'ה' פ' ים אל'ז'ז'
מ'נה ים אלג'מעה ט' סאהעתן נ'ה'ר'ה . פ'ה'ה' כאנת מ'ת'ל'א אלפ'ר'ז'ה'
אל'א'ו'י' מן י'ד' מן אלש'ה'ר' . וולק' ד'כ'ר' אל'ז'א'כ'ר'ן' פ' אלמ'ק'א'ר' י'ד' וב'ז'
ה'ר'ה אלפ'ר'ז'ה' אלתוי' הי י'ד' אל'ה'א'נ'יא'ה' אלתוי' הי' זו' מן אלש'ה'ר' יומ'ן .
ו'ו' בא'ל'ק'יר'ב' מ'א' כ'אנ' י'ס'ת'ע'מ'ל' פ' מ'א' ב'ז' נ'ו'ל אל'ה'ו'ה' אל'י' ב'נ'א' אל'ב'ית'
אל'א'ו'ל' או'ר' אל'פ'ז'ל' ק'ר'יב'א' מ'ן י'ז'י'ן' ל'ב'ו'ן' אל'ס'נ'ן' ק'ר'יב' מ'ן ת'ק' ס'נ'ה' .
ו'ב'ז' ה'ר'ה אלפ'ר'ז'ה' אל'ה'א'נ'יא'ה' אל'פ'ר'ז'ה' אל'ג' אל'ת'וי' הי' ב' מ'ן אל'ש'ה'ר'
או' יאמ' ו'ו' בא'ל'ק'יר'ב' מ'א' כ'אנ' י'ס'ת'ע'מ'ל' פ' מ'א' ב'ז' ב'נ'א' אל'ב'ית' אל'א'ו'ל' וא'ל'
אל'ג'מע' אל'ג' ס'נ'ה' וכ'סר' ו'כ'ונ' מא א'נ'ת'מ'ע' מן אל'פ'ז'ל' ג' או' יאמ' ו'נ'צ' פ'י'ת'מ'
נ'ק'ז'א'ן' ים' זו' י'ס'מ' ש'יא' מ'ן ים' אל'ב' . ו'כ'ע'ד' ה'ר'ה אל'ג' פ'ר'ז' פ'ר'ז'ה' ב'א'
פ' אל'ש'ה'ר' ד'פ'ע'נ'א' אל'יה'ה' מ'ן א'ת'ב'את' אל'מ'ש'נ'ה' וא'ל' ו'ק'ת'נ'א' ה'ר'ה' וא'ל'מ'ראת'

¹ Read אלא.

תש סנה ולהא כן אלפצל יומאן וכבר חסותו יום אלב ויום אלבָא ותגעלנא
 פי חד יום אלבָב ולא ינו אן נקים פי אלגלוות בער הלה מרות טוילה פיכון
 אלפצל יברגנא ען רסם חן הסוכות ביום אלי אן תואפי אלישועה פלדליך
 צארת הלה אלמקדאריך זך זכ ב באה מלכורתה עלי מא ביניינה והכלי תכון
 Fol. 4 recto
 אלענאיות בכלאם אלאנביה וכלאם אלחכמים חתי ינתסם ויקום עלי היאה
 במא ירוזק אלרחמן מן יחכ טאהעה בך¹ כי יתון חכמה מפיו דעת
 ותבונה יצפונ לישרים חושיה מן להולכי חם. ונסלה אן יגעלנא מן
 אלראשדין אלסאוריין פי סבלה כמא קאל² לנצר ארחות משפט ודרך
 חסידיו ישמר. פמן חית קדר הלא אלגאלל לגעל עלי אלאמת מפסרת
 לדרבוניין מן תם תפצל אלרחמן וצאר מצלחת וחדי וברהאנא. וכדי עארתה
 אן ינתן להא מן כל גם פרח. ומן כל ציק ساعה בך³ אלחי [צרכן] בצר
 הרח[בת]לי. פמן דלק סבב אלאותות ואלומותים במצרים שעבוד אלוקם,
 וכאנ סבב בני בית אלמקרים אלובא פיהם וסאיד מא אשבה דלק וכאנ סבב
 בתבה הרא אלכתאב ואמתהאר הודה אלבראהין טמע הרא אלגאלל פי
 אלכסדר עלי אלגמהור אלאמת ופאל אלביאן פי אמר אלבבם עלי מא
 זפנא פלא מעני לתחלקה בקוליהם⁴ פישקרכ העומר יוצאי המוצאיין שוק
 ירושלם נשהוא מלא קמוח קלי אלדי אחותה בה ורכבה ג' מראת כמא הו
 פי אלמשנהIFI אלטספהIFI ופי תורה כהנים⁵ ליפחם אלאמר ויכתר אלקול
 פנקול אנהם. ורבעמא כאנו יתפק להם אן יכו אלסוק מלא סרקה ורבעמא
 לא יתפק לאנהם למ' יקלו לא בר מנה. ואמא קאלו היל הו גאנז אם לא
 יענן אן יתפק אן יסבך גנפאנ אלסנבל פהיל היל אן יעמיל מנה סיוקא
 Fol. 4 verso
 קבל אלפסח עלי שרט אלא יוכל אלוי⁶ בער אלעומר אם לא. וכדליך
 תעלהק איזא בקוליהם⁷ קראו את המגלה באדר ראשון ונתעברה השנה
 קווריאן אתה (sic) באדר השני. הרא לים או פי זמאנו ואנמא כאנ פי
 זמאן סנהדרין קד ימץ' להם ב יומא מן אדר עלי אל אלסנת פשותה
 פתחרת חזארת מן ג' אלחי דברנא או מן גיראה פיחתאנו אליו כבשאה
 פהדא אלקול איזא לנא לא לה. וקד בנת קלת פי בתאב אלתמיין פאן
 קאל מלאלפונא ראיותם אן ואפה אלפסח עלי נטאמ כבאיסכם ולם יונד
 אביב מא דא יצנע פאנבתה פי דלק גואנין אוחדהמא אן אלחכימים למ' יאמר
 בדליך דיאמא אלא לעלמה אן אלאביב דיאמא ואלבָא אנה אן למ' יונד
 קבלת עדננא עליה ובאן עדננא מן יומ זכ אלמהול ללווער ואיזד ההנא

¹ Prov. ii. 6-7. ² Ver. 8. ³ Ps. iv. 2. ⁴ Men. x. 5; *Tosifatā*, p. 529.

⁵ *Sifra*, *Emor*, ch. xi.

⁶ Read אלא.

⁷ *Meg.* i. 4.

נִאָבָא תָּאֵלָתָא כְּמָא זֶה אֲשִׁיא בְּתִירָתָה כְּנֶת אֶבְּצָרָהָה הַנְּאָךְ וְהוּ אֲנָה יַמְּבָן פִּי זֶמְאָן סְנָהָדְרִין אָן כָּאָנוּ יַקְרָמוּן עַמְּרָן מִן אַלְעָתִיק . אָלָא וְגַדְרָא בְּעַזְן אַלְאָלוֹין יַקְלָל בְּלָלָק כְּמָא שְׁרָחוֹ פִּי תְּלִמּוֹד מְנֻהָות¹ פִּי פָּרָק כָּל קְרָבָנוֹת הַצְּבָור וְחַיִד . מְתַגְּיָתִין דְּלָא כִּי הָאֵי תְּנָא דְּתְּנָא עַמְּרָה הַבָּא מִן הַיְשִׁן בְּשֵׁיד שְׁתִּי הַלְּחָם הַבָּאָוֹת מִן הַיּוֹשֵׁן בְּשִׁירָות אֶלָּא שְׁחִיסָר מְצָוֹת עַמְּרָה בְּשִׁירָה דְּנִתְּחִיב תְּקִרְיבָּתְךָ מִנְחָת בְּכָרִיךְ אַפְּלִיוֹ מִן הַעַלְיהָ וְהָא בְּתִי רְאִשְׁתָה הַהְוָא לְמַצְוָה וְהָא כְּתִיב חְדָשָׁה הוּא מַבָּעֵי לוּ לְפִי דְּתְּנָא רֵ' נָתַן וּרְ' [עֲקִיבָא]² אָמְרוּ חְדָשָׁה שְׁתָהָא חְדָשָׁה לְכָל הַמְנֻהָות . פָּעַלְיָה הַדָּא אַלְאָצָל וְאַלְחַבְרִין אֲנָמָא מִכְתּוֹב רַאֲשִׁית קְזִירָכֶם³ עַלְיָה סְבִיל אַלְמַצָּוֹת⁴

Fol. recto הַדָּא אַלְאָצָל כְּמָא קָאַלְוָן⁵ מְצָוֹת בְּגַדְרָל לִבְםָם וְאַם קְרָם הַקְּטָן זָכָה בְּלָי פִּי נְפָם אַלְעָמָר קָאַלְוָן כְּזָאָר מְצָוֹתָו לְבָאָמָן הַקְּרוּב לֹא בְּכִיר הַקְּרוּב מְבִיאֵי אָוֹתוֹ מִכְלָמָקָם מְצָוֹתָו לְבָאָמָן הַלְּחָ . לֹא מְזָא יְבָאֵי מִן הַבִּשְׁשָׁ . וּמָא אַשְׁבָּה דְּלָךְ מִמְּאָיָד עַלְיָה אָן מְעַנִּי מְצָוָה עַנְרוּהָמָן אַפְּצָל אַלְאָא אָן הַדָּא אַלְאָנָסָ[א]⁶ לִם יַפְּחַם לְפִטְמָהָם וּמְעַנְרוּהָם כְּמָא קְרָמָנָא . וְאַרְ שְׁרָחָנָא אַלְגָּן אַלְאָבוֹאָב מִן אַלְוָן אַלְאָבְדָה אַלְתִּי אַדְרָעָא עַלְיָנָא פִּירָא אֲנָא בְּאַלְפָנָא קְרָמָנָא וּכְשָׁפָנָא מָא קְרָדְתִּי פִּינְגְּבָנִי אָן נְשָׁרָח אַלְגָּן בְּאַקְיָתָה וְהִ תְּמָם אַלְכְּתָאָבָב וּכְנָכָל אַדְרָעָא הַדָּא אַלְרָגָל עַלְיָנָא . אָן אַוְאַלְנָא אֲנָנוּ יְחִרְמוֹן אַלְאָלִיָּה . וְאָנָא וְמַן בָּאָנָא קְבָלָנָא מִן אַלְחַלְאָמִיד אַטְלָקָהָא וְשַׁבָּה עַלְיָה דְּלָךְ מִאָ קִיל פִּי אַלְתּוּסָהָה הַאֲוֹלֵל אַלְיָהָה מִן הַמּוֹקְדָשִׁים חַיְבָן שְׁנִי לְאוֹוֹן מִשּׁוּם אַלְיָה וּמִשּׁוּם מַוקְשָׁיו . וּמָא קִיל פִּי תּוֹרָת הַהִנִּים⁷ מִהָּ הַחֲלָב בְּשָׁנִי לְאוֹוֹן אָן אַלְיָה בְּשָׁנִי לְאוֹוֹן . פָּאָקוֹל פִּי אַלְרָד עַלְיָה נְטָר הַדָּא אַלְרָגָל פִּי הַדָּא אַלְמֹזָעָה פָּעָרָצָת לְהַחְזָה אַלְשָׁבָהָה . לִם יְנָטָר פִּי מַזְעָע אַכְרָבָנָת הַתּוֹל עָנָה . וְדָלָךְ אָן אַלְחַלְבָּה אַפְּצָחָה וְאַבְיָזָן פִּי אַלְתּוּסָהָה מִאָ אֲנָא יְשָׁוָה תְּוָהָם אָן אַלְאָלִיָּה דְּאַכְלָהָה פִּיהָ לְאָן אַלְחַכְמִים בְּיַיְנָה לְנָא אַיִמָּא אַלְשָׁחָם אַלְמְקָרְבָּה וְאַסְמָהָא עַנְדרָם אַיְמָרָין . וּדְכָרוּ פִּיהָא אַלְאָלִיָּה . וְאַיִמָּא אלְשָׁחָם אַלְמְחַרְמָה וְסְמוֹהָא חֲלָבִים וְלִם יְלָכְרוּ פִּיהָא אַלְאָלִיָּה וְהַדָּא מַבָּן⁸ Fol. verso פִּי תּוּסָהָה שְׁחִיטָה חֹלֵין⁹ פִּי פָּרָק בְּשָׁר בְּחֲלָב אַלְיָהָה הָוּ בְּעֵד פָּרָק נִיר הנְשָׁה אַלְיָהָה אַקְתָּלָעָמָה הַדָּא אַלְאָנָסָאָן מִאָ קָאָלָה פְּקָאָל אַלְחַכְמִים פִּיהָ אַיְלוּ הָן אַמְוֹרִין שְׁתִּי הַכְּלִיּוֹת וַיּוֹתָרָה הַכְּבָד וְאַלְיָהָה סְמָן הַחְזָה אַמְוֹרִין . וְלִם יְסָמוּהָא חֲלָבִים לְאָנָהָא מְקָרְבָּה גִּיר מְחַרְמָה כְּמָא יַקְלָוּ פִּי מַוְאָצָע בְּתִירָתָה¹⁰ קָרְעָוּ וְהַזִּיא אֶת אַמְוֹרִיו . וְסָמוּ מִאָ בְּעֵד דְּלָךְ חֲלָבִים לְאָנָהָא

¹ Men., fol. 83vo.

² Lev. xxiii. 10.

³ Jebam., ii. 8.

⁴ Sifra, ch. xix.

⁵ Pesah., v. 10.

מקורב ומחרמו, ולולך צמו עלי תעדרה ואונקיתהא לכולם מחתט אחרין במא שרכחו¹. ואילו הן החלבים את החלב המכסה את הקרב זה החלב החופה את הכרם ואת כל החלב אשר על הקרב זה חלב שלן הדברים דברי ר' עקיבה ר' ישמעאל אומר חלב שלן הקבה וחכמים לא הוו לו. אשר על הכסלים זה חלב שבין הפוקורות שהוא מחתט אחריו כל מקום שהוא ונוטלו דברי ר' יוסי הנגלי ר' עקיבה או' להבאי חלב על העוקץ ר' ישמעאל או' חלב תותב קרום ונקלף. ר' עקיבה או' קרום ונקלף ר' יהורה אומר קרום שעיל הנוליה אסור וחיבין עליו נידין שבכליות ישבמקדרשין אסוריין ואין חיבין עליהם פהרא אפץ מה יבון מן אקוואלים באן אלאליה גיר דאללה פ' אלחלבים וניר חרדים פאלא באן אלאמור עלי הילא אלביין פkol פ' אלפרק אלאול האוכל אליה מן המוקדרשים חיב Fol. 6 recto עליה משומס אליה ומשום מוקדרשין עלי הילא אלתמיין. והו אין עצא אלמוקדרשין

על, צרבין מנהא מא קד שרע ליבון ללנאמ מאכלא فهو קודש פקט וליס הוא אשא. ומנהא מא קד געל ללנאמ מאכלא فهو קודש ואשה פאלאליה מן אלבמהה אלמוקדרש הילא לא מהאליה קרש ואשה פמן אכלהה ולימה חרין אחדהמא מן אגאל אלקדש לי' ואלאר מן אגאל אשא ריח ניחוח. וכדוא קאלו פ' תורה בהנים² מה החלב בשני לוין אף אלה בשני לוין. ואמא פ' אלבמהה אלחולין פלא דכבר לאלהה בתה אלא אין יתן אינה יתוצר דלק הילא אלרג'ן ורואך מא לא יגועה. וקאלו פ' אלתלמוד³ קולא פציהה אין אלאליה חלאל פ' אלחולין לקו' אט' ליה ר' פפא לאביי לא. אלא מעתה אליה בזמנ הוה תיתסרך אט' ליה עולה אמר קרא כל חלב שור וכבשים לא תאכלו דבר השווה בשווה ואמא אלאליה אלתי ליסת פ' שלשתן פניר מחטורה⁴. ואלבאב אלב' עם פיה אנה באלפניא קדרמאニア פ' אמר אלנדה לאן אלאולין שדרו פ' אלנדה ולם יקול שייא. ואלאברון פקאלו⁵ כל מלאות שהאהה עושה לבעליה נדה עושה לבעליה חוץ מ眞ת הטעם והצעת המיטה והרחתת פניו ידיו ורגלו. פאקו לא הילא אלרג'ן לא ידר[.] עלי אי נגהה באן אצל הילא אלקלול ואן אלקלמא אנקמא קאלה עלי סביל אלחכם אלואגב לאניהם נקלו אן אלאמראה ואגב עלייהה אן Fol. 6 verso תעלם לונגהא סת אעמאל אד קאלו⁶ ואילו מלאות שהאהה עושה לבעליה טוחנה ואופפה [ומכברת] חם קאלו פאלא כאנת נדה לים להא אן תkol לא אעמאל ש[יא] יلومהא אן יلومהא אן אלאעמאל מא בלא

¹ *Tōsifstā, Ḥul.* ix. 14.² *Sifrā, ch. xix.*³ *Hull.*, fol. 117vo.⁴ *Ketub.*, fol. 61ro.⁵ *Mishnah Ket.* v. 5.

הזה אלג' ולם יקלו' הדא אלקלול ליטהרו מא נסחה אללה פי אלתורה
מן מ... נדה ומושבה ומגעה וסאייר מא הוא מכתוב ומא קד שרכו אם (?)
עליה מן אל ל (?) אלשרח אלואסע לכאנ' דאך כל'ה קאים בחאלה .
והזה אלאחכאמ זיאראת עלי... פועל' אלמרת אלנדיה באלאשאם [א] חטחן
ואן תנסל ואן חטבך ואן תלבו פמא אמבענה אן תצעעה מן אונא' הזה
אלצניאיע ולא תקע עליה אוחכאמ אלגאנאה באן טאהרא ומא לם ימכנהא
אן תצעעה אלא בוקוע אוחם (?) אלגאנאסתה עלייה כאן ננסא . אן אלבויין
אנמא' הוא פיה היל ילמהא או לא ילמהא . ואמא היל ינעם או לא ינעם
פזליך יערף בטרק אובר' מן אלמקרא ואלמשנה אליו הר' אנהם חין אונבו
או תועאל אלארטלהן מן מאל רגלהא אלמתופא פי אחד אלב... אן
אלתי ישטר (?) פיהא דון אלחקובה וקאלו' ועליה אן חעמל לילרטה
גמי'יע אלאעמאל מא בלא הזה אלאעמאל דאך קולחט כל מלאותה שאינה
יעישה לבעה אלמנה עושה לירושי חז' מזוהיגת הכותם והצעת המטה
וחרחת צפנו וידיו ורגלי' פהלא ממא ייל אנהם תבלמו עלי סביל אלאחכאמ
ולבן' הדא למ יעלם פנסביהם אליו אנהם חכלמו עלי סביל אלחתהיר ואלהתניעס
בל תלב' בחאלה עלי . אלשרוח אלואסעה

X.

T-S. 8 Ka. 10¹.

מא קאל אלכטאב תאַלמַנָּה שְׁפָתֵי שְׁקָרְרְבּוֹת עַל צְדִיק עַתָּק בְּגָנוֹת
recto
ובוז ולעמרי אנה קד אצאב כחאָב אלפֿצַאיַח לאנה בתאָב
פְּזִיכְתָּה הוּ וּבָנוּ עַלְיָה מָא שְׁרָחָת וּבִנְתָּה בְּהַכְּלִים אַתְּךָ רַעַךְ וּלְיָה מָא קִיל
בְּבוֹא רְשָׁעָבָא גַּם וּבָ וּמָ קְלֹונָ הַרְפָּה אַכְּן יְסָאוּ לָה
סְכוֹתָה לו'

וינדרחן אלבאמל אלאָבוֹתָה פָּעֵל אלגָאָהָל
verso
בְּמָא קִיל אַנְשֵׁי לְצֹוּן יְפִיחָו קְרִיהָ וְחַכְמִים יְשִׁיבוּ אָפְּנָלְלָה אַלְמַעַנְהָה
עַלְיָה בְּלָמָא קְרָבָא לְיִלְאָעַתָּה אַלְאָבוֹאָבָא אַלְתִּי גָּמִיעָ (sic) לְהָא הָדָא
אלְאַנְסָאָן אַקְוָאָלָא מָן אַלְמַשְׁנָה וְאַלְתַּלְמָדָה וְאַלְתּוֹסָפָה אַזְפָּר אָלָא עַיְנָהָא
הָם אַגְּרָד בְּאָבָא וְאַבְּיָן לְתָאָה פִּימָא

HARTWIG HIRSCHFELD.